

Liquidatie eener op coöperatieven grondslag werkende zuivelfabriek.

Op Dinsdag 25 Februari jl. besloot de vergadering van aandeelhouders der N.V. Zuivelfabriek te Noordlaren met algemene stemmen, het bedrijf te liquideren. Een week te voren was door de gezamenlijke aandeelhouders en leveranciers reeds besloten om de melk voortaan te leveren aan de Coöp. Fabriek van Melkproducten „de Ommelanden” te Groningen.

De oorzaak van deze liquidatie moet gezocht worden in de tweespalt die in het dorp Noordlaren is ontstaan sinds de propaganda voor- en de uitvoering van de ruilverkaveling van de Noordlaarder-Mieden. Alhoewel achteraf is gebleken dat dit een zeer goede maatregel is geweest, zijn de bestaande gevoelens er niet mee uit de wereld geraakt. Dit heeft zich ook op de fabriek gewroken, doordat enkele bestuursleden bij de ruilverkaveling een belangrijke rol hadden gespeeld. Af en toe gingen dan ook enkele leveranciers en zelfs aandeelhouders hunne melk leveren aan eene naburige speculatieve fabriek, dit alleen om genoemde bestuursleden onaangenaam te zijn, want andere redenen konden er niet zijn omdat de betaalde melkprizen steeds behoorlijk konden worden genoemd (de fabriek maakte o.a. een boterprijs van 5 cts. boven Leeuwarder noteering, terwijl het onkostencijfer per 100 kg melk slechts 80 cts. bedroeg). Ook behoefde men geen wantrouwen inzake vetgehalte- en gewichtskwesties te hebben, omdat het bedrijf zich eene behoorlijke contróle (van den Bond) liet welgevallen, wat met de naburige concurrenten niet het geval was.

Voor eenige weken werd weer door 10 aandeelhouders besloten, de melk niet meer aan de fabriek te leveren - dit vooral als gevolg van het werken van een controleur eener contrólevereeniging, die de boeren aan de hand van de gegevens van zijne driewekelijksche monsternamen inlichtte, welke van de vier fabrieken, waaraan leden van zijne contrólevereeniging de melk leverden, wel het meest juist het vetgehalte in de melk wist te bepalen! Men voelt, dat een melkcontroleur in de provincie Groningen een heele autoriteit is, waarmede de fabrieken maar degelijk rekening hebben te houden; de bestaansmogelijkheid kan er soms van afhangen, zooals uit het geval-Noordlaren blijkt. Dit is van te meer beteekenis, omdat het Rijksveeteeltconsulentschap, dat met het toezicht op het werk der controleurs is belast, van meening is, in dezen geen invloed te kunnen uitoefenen.

Hoe het zij, het bestuur van de fabriek te Noordlaren was van meening dat het na deze nieuwe afbrokkeling beter was om de zaak maar stop te zetten en te trachten, de melk gezamenlijk over te dragen aan een andere op Coöp. grondslag werkende fabriek, opdat althans de speculatie er niet van zou profiteeren en de coöp. zuivelbereiding in deze provincie door dit geval niet verzwakt zou worden. Een woord van hulde aan dit bestuur en haar directeur is zeer zeker op zijn plaats voor de wijze waarop zij, niettegenstaande de vele teleurstellingen, toch tot op het laatst toe de boerenbelangen van het dorp Noordlaren en de geheele gemeente Haren hebben weten voor te staan.

De bezittingen der vereeniging - terrein, gebouwen en inventaris - zullen worden verkocht. De finantieele toestand der vereeniging is gelukkig zoodanig, dat de afwikkeling

der liquidatie geen moeilijkheden oplevert. Het personeel der Vennootschap zal zooveel mogelijk door „de Ommelanden” worden overgenomen.

A.W. P.